

HOTĂRÎRE

În numele Legii

05 octombrie 2018

municipiul Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediu Buiucani),

instanţa de judecată, în componenţa,

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul

Irina Păduraru

Grefier

Nicoleta Gidlica

Cu participarea :

- Agentului constator – procuror în XXXXXXXXXX – Mihail Ivanov, Grigore Niculiţa
- Petiţionar – XXXXXXXXXX,
- Reprezentantul petiţionarului Vărăjitor Viorel, avocat Dumitru Carabeţchi

examinând în sediul instanţei, în şedinţă de judecată publică contestaţia depusă de XXXXXXXXXX împotriva ordonanţei procurorului în Procuratura Anticorupţie din 11 mai 2018 şi a ordonanţei procurorului în Procuratura Anticorupţie din 15 iunie 2018 întocmit de agentul constator, procuror în XXXXXXXXXX Mihail Ivanov şi a deciziei de sancţionare în baza art. 314 Cod contravenţional al RM, prin care a fost aplicată amendă lui XXXXXXXXXX în mărime de 90 unităţi convenţionale – ce constituie 4500 lei,-

a c o n s t a t a t :

La data de 15 iunie 2018 de către agentul constator procuror în Procuratura Anticorupţie Mihail Ivanov, a fost întocmită ordonanţa prin care a fost constatat că la 04 iulie 2017, în perioada de timp dintre ora 11 şi 00 min. şi ora 12 şi 00 min. şeful Secţiei urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ciocana a Direcţiei Poliţie a Inspectoratului General al Poliţiei, Vărăjitor Viorel, aflându-se în birou său de serviciu din cadrul IP Ciocana, situat în mun. Chişinău, pe str. Voluntarilor nr.3/1, a fost informat de Braşoveanu Anatolie care era învinuit în cadrul cauzei penale cu nr.2017670019, aflată în gestiunea SUP a IP Ciocana, în comiterea faptei de evaziune fiscală, infracţiune prevăzută la art.244 alin.(2) lit.b) din Codul penal, despre faptul extorcării şi primirii de la el, de procurorii în Procuratura mun. Chişinău, Clim Roman şi Tifoi Evghenii care conduceau cu acţiunile de urmărire penală şi erau membri ai grupului de urmărire penală format în cauza penală cu nr. 2017670019, a valutei străine care nu li se cuvenea în sumă de 100 000 euro, pentru a îndeplini acţiuni atât în exercitarea funcţiei sale cât şi contrar acesteia, acţiuni care ar fi favorizat eliberarea persoanei reţinute Braşoveanu Anatolie, din detenţie şi ulterior, scoaterea acestuia de sub urmărire penală.

În continuare, şeful Secţiei urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ciocana a Direcţiei Poliţie a Inspectoratului General al Poliţiei, Vărăjitor Viorel după ce a aflat despre fapta de corupţie denunţată de Braşoveanu Anatolie, contrar prevederilor art.56 alin.(2), 262 alin.(3), 265 alin.(3) din Codul de procedură penală, pct.2 din Fişa Postului, aprobată la XXXXXXXXXX de Şeful IP Ciocana, care îl obligau să întocmească un raport privitor la circumstanţele expuse de Braşoveanu Anatolie şi să dispună înregistrarea infracţiunii de corupţie, nu a întreprins nici o acţiune, tăinuind actul de corupţie care i-a devenit cunoscut.

Astfel, acţiunile lui Vărăjitor Viorel au fost calificate drept „tănuirea unui act de corupţie”, contravenţie prevăzută la art.314 din Codul contravenţional”.

Subsecvent, prin ordonanţa procurorului în Procuratura Anticorupţie Mihail Ivaov a fost dispus de a recunoaşte şeful Secţiei urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ciocana a Direcţiei Poliţie a Inspectoratului General al Poliţiei, Vărăjitor Viorel Ion, născut la 19 martie 1977, în or. Teleneşti, cetăţean al Republicii Moldova, cu apartenenţa etnică moldovean, este supus militar, cu studii superioare, căsătorit, doi minori la întreţinere, fără antecedente penale, domiciliat în mun. Chişinău, com. Tohatin, str. Trandafirilor nr.2, vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute la art.314 din Codul contravenţional fiind aplicată o sancţiune sub formă de amendă în mărime de 90 unităţi convenţionale ce constituie 4 500 lei. Corpul delict fişierului audio intitulat „REC001” cu capacitatea 105 mb, de pe purtătorul de informaţie CD-R de model „Barges” a fost dispus de lăsat la dosar pe tot termenul de păstrare.

Petiţionarul XXXXXXXXXX, la data de 17 iunie 2018 a depus contestaţie împotriva ordonanţei procurorului în XXXXXXXXXX Ivanov Mihail prin care solicită recunoaşterea nulă a ordonanţei cu privire la contravenţie din 15.06.2018 şi a ordonanţei din 11.05.2018, privind pornirea în privinţa lui Vărăjitor Viorel a procedurii contravenţionale prevăzută de art.314 Cod contravenţional. A înceta procesul contravenţional în privinţa lui Vărăjitor Viorel din motivul că nu există faptul contravenţiei.

În motivarea contestaţiei XXXXXXXXXX indică că consideră sancţionarea sa neîntemeiată, bazată doar pe concluzii pripite, motiv din care procesul contravenţional urmează a fi încetat.

Menţionează petiţionarul că procurorul, în concluziile sale a invocat faptul că a încălcat un şir de acte normative, care îl obligau să depună un raport în vederea înregistrării declaraţiilor lui Braşoveanu Anatolie, cu privire la preţinsele acte de corupţie comise chipurile de procurorii Clim Roman şi Tifoi Evghenii.

Indică că actele normative la care face trimitere procurorul sunt codul de procedură penală şi fişa postului, aprobată la XXXXXXXXXX de Şeful IP Ciocana. Aşa dar, în conformitate cu prevederile art. 56 alin.(2) Cod de procedură penală, conducătorul organului de urmărire penală exercită controlul asupra efectuării la timp a acţiunilor de descoperire şi prevenire a infracţiunilor, ia măsuri pentru a asigura efectuarea sub toate aspectele, complet şi obiectiv, a urmăririi penale şi asigură

înregistrarea, în modul stabilit, a sesizărilor despre săvârșirea infracțiunilor. Înregistrarea sesizărilor despre infracțiuni este reglementată de către art.262-265 Cod de procedură penală. În special, în baza art. 262 alin.(3) Cod de procedură penală. În cazul depistării infracțiunii nemijlocit de către lucrătorul organului de urmărire penală, acesta întocmește un raport în care expune circumstanțele depistate și dispune înregistrarea infracțiunii. Prevederile art.265 alin.(3) cod de procedură penală, stipulează că dacă a depistat o infracțiune ori a constatat o bănuială rezonabilă cu privire la o infracțiune comisă, ofițerul de urmărire penală, colaboratorul organelor de constatare menționate la art. 273 alin. (1) lit. a)—c) sau procurorul întocmește un proces-verbal în care consemnează cele constatate și concomitent dispune înregistrarea imediată a autosesizării pentru a începe urmărirea penală.

În succesiunea circumstanțelor relatate indică că în speță a acționat în strictă conformitate cu prevederile legale menționate, respectiv în baza art.56 alin.(2) Cod pe procedură penală, pentru a asigura înregistrarea faptelor expuse de către Brașoveanu Anatolie, în cadrul discuțiilor din 04.07.2017, de nenumărate ori i-a propus să depună o sesizare cu privire la presupusele acte de corupție din partea procurorilor. La aceste propuneri ultimul categoric a refuzat. Brașoveanu Anatolie categoric a refuzat să îi prezente și la procurorul șef Ruslan Popov.

Indică că faptele date sunt confirmate prin probele acumulate în cadrul dosarului contravențional, și anume declarațiile sale confirmate și prin depozitiile făcute de către Brașoveanu Anatolie și de către înscrisurile audio de pe fișierul „REC001” cu capacitatea 105 mb., de pe purtătorul de informație CD-R de model „Barges”, prezentat procurorului de către Brașoveanu Anatolie.

Menționează că deoarece despre faptul că, Brașoveanu Anatolie ar fi transmis careva sume de bani unor procurori, i-a fost comunicat într-un mod evaziv, a pus la îndoială, și s-a abținut la moment pentru a acționa în baza art. 262, 265 Cod de procedură penală, cu atât mai mult că de către procurorul Clim Roman i-a fost comunicat faptul că, dosarul de învinuire a lui Brașoveanu Anatolie va fi expediat cu rechizitoriu în instanța de judecată.

Mai comunică că în temeiul art. 262 alin.(3) Cod de procedură este obligat să înregistreze careva infracțiuni doar în cazul depistării lor nemijlocite, însă în speță, faptele presupuse a fi ilegale i-au devenit cunoscute de la Brașoveanu Anatolie, în care situație a acționat strict în conformitate cu art.262 Cod de procedură penală, propunându-i de 3 ori să meargă împreună și să depună în acest scop o plângere la procurorul șef al oficiului Ciocana, Ruslan Popov, propunere refuzată de fiecare dată de către Brașoveanu Anatolie.

Comunică că nu a încălcat nici prevederile art.265 alin.(3) Cod de procedură, deoarece cum a mai menționat declarațiile lui Brașoveanu Anatolie purtau un caracter evaziv, și circumstanțele pe caz de atunci, l-au impus să verifice mai minuțios cele relatate de către ultimul. Chiar în prezența lui Brașoveanu Anatolie l-a contactat pe procurorul Clim Roman, care la întrebarea care va fi soarta dosarului în care Brașoveanu Anatolie avea statut de învinuit, ultimul i-a răspuns că, dosarul în curând va fi remis cu rechizitoriu instanței de judecată. Respectiv, refuzul lui Brașoveanu Anatolie de a accepta propunerea sa expusă repetat, să meargă împreună la procurorul șef al oficiului Ciocana, Ruslan Popov, pentru a-l sesiza despre acțiunile pretins ilegale ale procurorilor Clim Roman și Tifoi Evghenii, totodată și afirmația procurorului Clim Roman despre faptul că, dosarul de învinuire a lui Brașoveanu Anatolie în curând va fi remis cu rechizitoriu instanței de judecată, i-au creat incertitudinea comiterii de către procurorii Clim Roman și Tifoi Evghenii a faptelor invocate de către Brașoveanu Anatolie.

În final consideră că concluziile despre vinovăția sa despre săvârșirea contravenției incriminate, sunt întemeiate doar pe presupuneri.

În altă ordine de idei, mai indică că art.314 Cod contravențional prevede expres că o persoană poate fi sancționată în baza acestei norme doar după tănuirea de către acesta a unui act de corupție ori a unui act conex acestuia. Legiuitorul a prevăzut clar modul de sancționare privind comiterea acestei contravenții și anume după consumarea actului de corupție.

Avocatul Dumitru Carabetchi care acționează în numele și interesele lui Vărăjitor Viorel în ședința de judecată a susținut contestația depusă din motivele de fapt și drept indicate.

În cadrul ședinței de judecată, petiționarul XXXXXXXXXX a susținut integral contestația depusă în sensul formulat suplimentar indicând că de trei ori a propus persoanei să meargă la Procuratura mun. Chișinău oficiul Ciocana deși indica asupra acțiunile ilegale a doi procurori, însă ultimul a refuzat, a telefonat procurorul Clim care i-a comunicat că cauza este trimisă în judecată temei din care nu s-a autosesizat.

Agentul constator procurorul în XXXXXXXXXX- Niculița Grigore în ședința de judecată a susținut ordonanța contestată de petiționar invocând că temeiuri de anulare nu se atestă.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată consideră necesar de a respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Vărăjitor Viorel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit dispozițiilor art.374 alin.(3) Cod contravențional al RM, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, iar pct.1 din Hotărârea Plenumului CSJ a Republicii Moldova „Privind aplicarea în practica judiciară de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale”, nr.17 din 19.06.800, aderând la CEDO, Republica Moldova și-a asumat obligația de a garanta protejarea drepturilor și a libertăților proclamate de CEDO ale tuturor persoanelor aflate sub jurisdicția sa. Din prevederile Constituției Republicii Moldova (art.4 alin.2) precum și din hotărârea Curții Constituționale nr.55 din 14 octombrie 1999 „Privind interpretarea unor prevederi ale art.4 din Constituția Republicii Moldova” rezultă că CEDO constituie o parte integrantă a sistemului legal intern și respectiv urmează a fi aplicată direct ca oricare altă lege a RM cu deosebirea că CEDO are prioritate față de restul legilor interne care îi contravin.

Art.6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, consacră dreptul la un proces echitabil, iar reieșind jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, reflectate în cauza *Ziliberberg contra Moldovei* (nr.61821/40, 1 februarie 2005), Curtea a decis că, contravenția comportă un caracter „penal” în sensul articolului art. 6 din Convenția Europeană.

Prin urmare, la examinarea acestei cauze, urmează a fi aplicate prevederile art. 6 din Convenția Europeană și normele generale ale procesului contravențional prevăzute de Codul contravențional al RM.

Astfel, potrivit prevederilor art.6 §3 lit.a) din Convenția Europeană, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită. Orice acuzat are, în special dreptul: - să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa, să prezinte probele respective, să fie asigurat cu apărător.

Potrivit art.381 alin.(4) Cod contravențional al RM prevede că, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția

persoanei, cât și cele care dezvinovașesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 458 Cod contravențional a RM: examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform art. 401 Cod contravențional a RM (în vigoare în momentul constatării faptei contravenționale), contravențiile prevăzute la art. 264, 312, 313, 313¹, 313³, 314, 314¹, 315, 316 și 350² se examinează de Centrul Național Anticorupție. Contravențiile prevăzute la art. 291²–291⁹ se examinează de Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor al Centrului Național Anticorupție. Sânt în drept să examineze cauze contravenționale și să aplice sancțiuni directorul, directorii adjuncți ai Centrului Național Anticorupție, șefii subdiviziunilor teritoriale ale acestuia și adjuncții lor, precum și șeful și șeful adjunct al Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor al Centrului Național Anticorupție, iar în cazul contravențiilor prevăzute la art. 291²–291⁹ – doar șeful și șeful adjunct al Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor.

Art.314 Cod contravențional a RM prevede fapta de tănuire a unui act de corupție ori a unui act conex acestuia sau nehuarea măsurilor de rigoare față de funcționarii din subordine care au săvârșit astfel de acțiuni, se sancționează cu amendă de la 30 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere.

Instanța de judecată reține că prin ordonanța procurorului în XXXXXXXXXX Mihail Ivanov din 11 mai 2018 a fost pornit procesul contravențional în privința șefului Secției urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției Poliție a Inspectoratului General al Poliției, Vărăjtor Viorel născut la 19 martie 1977, pe faptul tănuirii unui act de corupție, contravenție prevăzută la art. 314 Cod Contravențional (f.d. 1).

Ulterior, la data de 15 iunie 2018 de către agentul constatatator procuror în Procuratura Anticorupție Mihail Ivanov, a fost întocmită ordonanța prin care a fost dispus de a recunoaște șeful Secției urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției Poliție a Inspectoratului General al Poliției, XXXXXXXXXX, născut la 19 martie 1977, în or. Teleneshti, cetățean al Republicii Moldova, cu apartenența etnică moldovean, este supus militar, cu studii superioare, căsătorit, doi minori la întreținere, fără antecedente penale, domiciliat în mun. Chișinău, com. Tohatin, str. Trandafirilor nr.2, vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art.314 din Codul contravențional fiind aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 90 unități convenționale ce constituie 4 500 lei. Corpul delict fișierului audio intitulat „REC001” cu capacitatea 105 mb, de pe purtătorul de informație CD-R de model „Barges” a fost dispus de lăsat la dosar pe tot termenul de păstrare.

Astfel, în cadrul examinării cauzei cert s-a stabilit că la 04 iulie 2017, în perioada de timp dintre ora 11 și 00 min. și ora 12 și 00 min. șeful Secției urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției Poliție a Inspectoratului General al Poliției, Vărăjtor Viorel, aflându-se în birou său de serviciu din cadrul IP Ciocana, situat în mun. Chișinău, pe str. Voluntarilor nr.3/1, a fost informat de Brașoveanu Anatolie care era învinuit în cadrul cauzei penale cu nr.2017670019, aflată în gestiunea SUP a IP Ciocana, în comiterea faptei de evaziune fiscală, infracțiune prevăzută la art.244 alin.(2) lit.b) din Codul penal, despre faptul extorcării și primirii de la el, de procurorii în Procuratura mun. Chișinău, Clim Roman și Tifoi Evghenii care conduceau cu acțiunile de urmărire penală și erau membri ai grupului de urmărire penală format în cauza penală cu nr. 2017670019, a valutei străine care nu li se cuvenea în sumă de 100 000 euro, pentru a îndeplini acțiuni atât în exercitarea funcției sale cât și contrar acesteia, acțiuni care ar fi favorizat eliberarea persoanei reținute Brașoveanu Anatolie, din detenție și ulterior, scoaterea acestuia de sub urmărire penală.

În continuare, șeful Secției urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției Poliție a Inspectoratului General al Poliției, Vărăjtor Viorel după ce a aflat despre fapta de corupție denunțată de Brașoveanu Anatolie, contrar prevederilor art.56 alin.(2), 262 alin.(3), 265 alin.(3) din Codul de procedură penală, pct.2 din Fișa Postului, aprobată la XXXXXXXXXX de Șeful IP Ciocana, care îl obligau să întocmească un raport privitor la circumstanțele expuse de Brașoveanu Anatolie și să dispună înregistrarea infracțiunii de corupție, nu a întreprins nici o acțiune, tănuind actul de corupție care i-a devenit cunoscut.

Conform prevederilor art. 396 Cod Contravențional (1) Procurorul emite ordonanța cu privire la contravenția pe care a constatat-o în exercițiul funcțiunii și o transmite autorității publice cu competență de examinare a contravențiilor. (2) Procurorul constată și examinează contravențiile prevăzute la art. 336. (3) În cazul refuzului începerii urmăririi penale, încetării urmăririi penale din cauza că fapta constituie o contravenție, procurorul dispune, prin ordonanță motivată, pornirea procesului contravențional și, prin derogare de la alin. (1), examinează cauza. (4) În cadrul controlului respectării legislației la înregistrarea de către subdiviziunile competente subordonate Ministerului Afacerilor Interne, de către Centrul Național Anticorupție, Serviciul Vamal a sesizărilor despre săvârșirea contravențiilor și infracțiunilor, procurorul este în drept să verifice legalitatea acțiunilor agentului constatatator, să pornească procesul contravențional, să atace decizia agentului constatatator în instanța de judecată. (5) Decizia procurorului poate fi contestată în termen de 15 zile de la emitere și se examinează în conformitate cu prevederile art. 448 și ale capitolului VII din cartea a doua.

Cu referire la legalitatea ordonanței procurorului în XXXXXXXXXX din 15 iunie 2018, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, ordonanța procurorului cuprinde toate mențiunile prevăzute de dispozițiile Codul contravențional, sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită.

În ceea ce privește temeinicia ordonanței procurorului în procuratura Anticorupției, instanța va reține aplicabilitatea în speță a dispozițiilor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum au fost acestea interpretate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

Norma pretinsă a fi încălcată de către petiționar, adică art. 314 Codul contravențional, este adresată tuturor cetățenilor și nu privește o categorie aparte de persoane, scopul aplicării acestei sancțiuni fiind deopotrivă punitiv și preventiv, astfel încât sunt valabile garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală (Lauko v. Slovacia, 2 septembrie 1998; Nicoleta Gheorghe v. România, 3 aprilie 2012, §§25-26). Articolul 6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul la respectarea prezumției de nevinovăție, ca element al dreptului la un proces echitabil în materie penală.

De menționat că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Fapta reținută de către agentul constatatator prin ordonanță, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții. Făptuitorul nu a făcut dovada celor susținute prin contestație, în sensul că nu se face vinovat de fapta reținută în sarcina sa de agentul constatatator, adică „tănuirea unui act de corupție”, contravenție prevăzută de art. 314 din Codul contravențional al RM.

Potrivit art. 10 Cod Contravențional constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Prin urmare, în prezenta cauză, instanța de judecată constată că fapta de tănuire a unui act de corupție, prevăzută la art. 314 Cod Contravențional, este săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

reieșina din denția contravenției rezulta ca aceasta simțar infracțiuni prevăzute de legislația penala urmeaza sa intruneasca elementele camcauve.

În această ordine de idei, instanța de judecată ține să reamintească faptul că lui XXXXXXXXXX i se incriminează comiterea faptei contravenționale prevăzută de art. 314 CC, normă ce incriminează tănuirea unui act de corupție ori a unui act conex acestuia sau neluarea măsurilor de rigoare față de funcționarii din subordine care au săvârșit astfel de acțiuni.

Subsecvent, instanța de judecată atenționează că potrivit prevederilor art. 10 Cod Contravențional constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Ab initio instanța atenționează că în acord cu art.2 „Corupția activă a agenților publici naționali” al Convenției penale cu privire la corupție, adoptate la Strasbourg la 27.01.1999, fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune, conform dreptului său intern, în cazul când actul a fost comis intenționat, fapta de a propune, oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat unui agent public, pentru el însuși sau pentru altcineva pentru ca el să înfăptuiască sau să se abțină de la înfăptuirea unui act în exercițiul funcțiilor sale. Prevederi similare cu privire la corupția activă a agenților publici străini, a funcționarilor internaționali, a membrilor adunărilor parlamentelor internaționale, precum și a judecătorilor și agenților Curții Internaționale sunt stabilite la art.5, 9, 10 și 11 ale Convenției în cauză.

Conform lit.a) art.15 „Corupția agenților publici naționali” al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31.10.2003, fiecare Stat parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracter de infracțiune, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție, faptei de a promite, de a oferi ori de a da unui agent public, direct sau indirect, un folos necuvenit, pentru sine ori pentru altă persoană sau entitate, cu scopul de a îndeplini sau de a se abține a îndeplini un act în exercițiul funcțiilor sale oficiale.

Instanța de judecată atenționează asupra faptului că fenomenul corupției este un subiect activ discutat în prezent în Republica Moldova, or, afectează direct activitățile de serviciu în sfera publică, în sensul exterminării acestuia fiind aplicate o multitudine de mecanisme.

Pornind de la prevederile art. 10 Cod Contravențional, instanța de judecată atenționează că fapta contravențională urmează a fi apreciată prin întrunirea elementelor constitutive ale contravenției.

Corespunzător, **obiectul juridic** al contravenției vizează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Astfel, obiectul contravenției imputate lui Vrăjitor Viorel vizează actul de corupție tănuit de acesta, deși în virtutea funcției deținute și obligațiilor rezultate acesta nu a întreprins acțiunile necesare în vederea sesizării organelor de rigoare cu privire la faptele care i-au fost cunoscute.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute la art. 314 CC constă în fapta prejudiciabilă exprimată atât prin acțiune sau inacțiune, care în varianta sa tip vizează în mod alternativ următoarele modalități normative:

- tănuirea unui act de corupție
- tănuirea unui act conex de corupție
- neluarea măsurilor de rigoare față de funcționarii din subordine care au săvârșit astfel de acțiuni.

Etimologic fapta de tănuire reieșind din definiția dată de DEX presupune „A păstra o taină, a ține secret, a nu lăsa să se știe, să se afle ceva; a ascunde, a acoperi”.

În art. 2 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției este indicată noțiunea „actului de corupție” identificat ca faptă ilegală care afectează exercitarea normală a funcției și care constă fie în folosirea de către subiectul actelor de corupție sau al faptelor de comportament corupțional a funcției sale pentru solicitarea, primirea sau acceptarea, direct sau indirect, pentru sine sau pentru o altă persoană, a unor foloase materiale sau a unui avantaj necuvenit, fie în promisiunea, oferirea sau acordarea ilegală a unor asemenea foloase sau avantaje necuvenite subiecților actelor de corupție.

Art. 3 alin. 2 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției identifică următoarele acte de corupție: a) coruperea activă; b) coruperea pasivă; c) traficul de influență; d) luarea de mită; e) darea de mită.

Reieșind din prevederile art. (3) alin. 3) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției se identifică următoarele acte conexe corupției: a) abuzul de putere sau abuzul de serviciu; b) excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu; c) legalizarea veniturilor obținute din acte de corupție; d) împiedicarea înfăptuirii justiției; e) însușirea de bunuri; f) cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau prin abuz de încredere; g) distrugerea sau deteriorarea de bunuri; h) protecționismul; i) falsificarea rezultatelor votării. j) coruperea alegătorilor; k) falsul în acte publice; l) falsul în documente contabile. m) îmbogățirea ilicită și deținerea averii nejustificate; n) nedeclararea și nesoluționarea conflictului de interese.

Contravenția prevăzută la art. 314 Cod Contravențional este una formală, corespunzător se consideră consumată odată cu săvârșirea acțiunii sau inacțiunii de: tănuirea unui act de corupție, tănuirea unui act conex de corupție sau neluarea măsurilor de rigoare față de funcționarii din subordine care au săvârșit astfel de acțiuni.

Instanța de judecată atenționează că Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției, conținutul cărei se prezumă că îi era cunoscut lui Vrăjitor Viorel Ion, or, deține funcția de șef al Secției urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției Poliției a Inspectoratului General al Poliției, identifică faptele care se regăsesc în „actele de corupție”, corespunzător subiecților căror le sunt cunoscute fapte care ar putea fi identificate sub aceste acțiuni sunt obligați de a comunica cu privire la acestea.

Instanța de judecată ține să accentueze că XXXXXXXXXX deține funcția de șef al Secției urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției Poliției a Inspectoratului General al Poliției, astfel că reieșind din prevederile art.56 alin.(2), 262 alin.(3), 265 alin.(3) din Codul de procedură penală, pct.2 din Fișa Postului, aprobată la XXXXXXXXXX de Șeful IP Ciocana, dictează obligațiunea acestuia de a întocmi un raport privitor la circumstanțele expuse de Brașoveanu Anatolie și să dispună înregistrarea infracțiunii de corupție, însă contrar normelor indicate mai sus XXXXXXXXXX nu a acționat în susul dictat de lege.

Totodată, din materialele cauzei rezultă cert că potrivit ordonanțelor Procurorilor în XXXXXXXXXX Adriana Bețșor din 12 iulie 2017 și a procurorului Eduard Harujen din 20 iulie 2017 a fost dispusă începerea urmăririi penale pe faptul săvârșirii infracțiunii de corupere pasivă în varianta agravantă, infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod Penal (f.d. 9, 18-19), urmate de o serie de acte ce demonstrează întreprinderea unei serii de acțiuni procesuale în vederea investigării pretinsei fapte de corupție, cum ar fi: proces-verbal de primire a plângerii din 12 iulie 2017 (f.d. 10-17), proces-verbal de cercetare a obiectelor din 18 iulie 2017 (f.d. 20-44), proces-verbal de examinare a obiectelor din 26 februarie 2018 (f.d. 45-92), ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuț din 16 ianuarie 2018 (f.d. 93), proces-

verbal de audiere a bănuțului din 16 ianuarie 2018 (f.d. 95), ordonanță de punere sub învinuire din 17 ianuarie 2018 (f.d. 97, 99, 101), ordonanța de disjungare a cauzei din 15 mai 2018 (f.d. 105).

Așa dar, „actele de corupție” care îi erau cunoscute lui XXXXXXXXXX au fost supuse investigației de către procurorii Procuraturii Anticorupție, prin urmare bănuțala comiterii unor „acte de corupție” a fost supusă investigației.

Instanța de judecată atenționează că „actul de corupție” nu este necesar a fi constatat, în condițiile în care s-ar pierde efectul normei date, or scopul legiuitorului este sancționarea subiecților care tănuiesc actele de corupție, deși sunt obligați a informa instituțiile abilitate în vederea luării măsurilor de rigoare.

În aceeași succesiune se atenționează că este suficientă existența bănuțelii rezonabile în comiterea unui „acte de corupție”, bănuțala demonstrată la ca prin ordonanțele Procurorilor în XXXXXXXXXX Adriana Bețșor din 12 iulie 2017 și a procurorului Eduard Harujen din 20 iulie 2017 a fost dispusă începerea urmăririi penale pe faptul săvârșirii infracțiunii de corupere pasivă în varianta agravantă, infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod Penal (f.d. 9, 18-19), acțiuni ce au fost urmate de o serie de acte acțiuni întreprinse în vederea investigării faptului pretins ilicit întru identificarea făptuitorilor și stabilirii vinovăției acestora în sensul dictat de legiuitor.

Astfel, reieșind din faptul că XXXXXXXXXX deține funcția de șef al Secției urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției Poliție a Inspectoratului General al Poliției, în virtutea prevederilor art.56 alin.(2), 262 alin.(3), 265 alin.(3) din Codul de procedură penală, pct.2 din Fișa Postului, aprobată la XXXXXXXXXX de Șeful IP Ciocana, fiind obligat de a întocmi un raport privitor la circumstanțele unui pretins fapt ilicit, deși cunoștea despre „actele de corupție” față de Brașoveanu Anatolie întreprinse de procurorii Procuraturii mun. Chișinău nu a întocmit raport în acest sens, prin ce se confirmă tănuirea „actului de corupție” în modalitate consumată, prin ce acțiunile acestuia întrunesc latura obiectivă a contravenției prevăzute la art. 314 Cod Contravențional.

Instanța de judecată apreciază critic alegațiile lui XXXXXXXXXX precum că a comunicat lui Brașoveanu Anatolie să adreseze plângere în acest sens, precum și a sunat procurorul E Clim pentru a se interesa cu privire la cauza lui Brașoveanu Anatolie, or, legiuitorul prin prisma prevederilor art.56 alin.(2), 262 alin.(3), 265 alin.(3) din Codul de procedură penală, pct.2 din Fișa Postului, aprobată la XXXXXXXXXX de Șeful IP Ciocana, dictează obligațiunea acestuia de a întocmi un raport privitor la circumstanțele preținsei fapte ilicite.

Instanța de judecată atenționează că funcția deținută de XXXXXXXXXX de șef al Secției urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției Poliție a Inspectoratului General al Poliției presupune un grad de responsabilitate mărit în condițiile în care, în primordial este subiectul investit cu autoritatea combaterii infracționalității, mai mult ca atât că acesta deține calitatea de șef, funcție ce presupune supravegherea inclusiv a subalternilor de a asigura atingerii scopului propus, corespunzător acesta urmează a fi un model de urmat, însă prin comportamentul acestuia denigrează statutul pe care îl deține.

Latura subiectivă a contravenției de „tănuire a actului de corupție” prevăzută la art. 314 Cod Contravențional se manifestă prin intenție directă.

Intenția făptuitorului XXXXXXXXXX se probează prin faptul că acesta conștientiza că faptele ce i-au fost comunicate de Brașoveanu Anatolie la 04 iulie 2017 în biroul său presupun „acte de corupție” comise de doi procurori în Procuratura mun. Chișinău. Mai mult ca atât singur confirmă faptul că a comunicat lui Brașoveanu Anatolie ca să sesizeze cu privire la acestea însă ultimul a refuzat.

Instanța de judecată atenționează că faptul că Brașoveanu Anatolie a refuzat la acel moment de a sesiza cu privire la preținsele acțiuni ilegale nu îl absolvă de răspundere pe XXXXXXXXXX, în condițiile în care acesta fiind un reprezentant al puterii, deținând funcția de șef al Secției urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției Poliție a Inspectoratului General al Poliției era obligat în virtutea legii de a sesiza cu privire la preținsele acțiuni ilicite organelor împuternicite, prin întocmirea unui raport, și nicidecum a lăsa fără curs informația cu privire la comiterea „unui act ilicit”.

Subsecvent, se atenționează că este inacceptabil a tolera tănuirea faptelor ilicite de către subiecții investiți cu obligația identificării și investigării acestora, or, interesele societății prevalează, doar prin conlucrarea justă și corectă a tuturor instituțiilor statului în strictă conformitate cu legea este posibilă instituirii societății de drept spre care tindem.

În circumstanțele descrise, instanța de judecată constată că acțiunile lui XXXXXXXXXX întrunesc inclusiv latura subiectivă faptei de „tănuire a actului de corupție” prevăzută la art. 314 Cod Contravențional.

În aceeași succesiune, instanța de judecată remarcă că ordonanța procurorului în XXXXXXXXXX din 15 iunie 2018 este întocmit de un organ al statului aflat în exercițiu funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

În contextul celor enunțate, instanța nu a stabilit că limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, fiind respectat dreptul la apărare a acestuia.

Instanța apreciază că, ordonanței procurorului în XXXXXXXXXX din 15 iunie 2018 nu este un simplu act de acuzare, întrucât conține și constatarea faptei făcută personal de agentul constator, precum și sancțiunea aplicată. Astfel, acest act nu numai că nu este lipsit de forță probantă, dar face dovada situației de fapt până la proba contrară, proba care trebuie făcută de petiționar. În speță, petiționarul nu a motivat în niciun fel în ce constă netemeinicia ordonanței, și nu a adus nici o dovadă veridică în sprijinul nevinovăției afirmate.

În mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în niciun fel drepturile justițiabililor, la caz, a petiționarului Vărăjtor Viorel deși cunoștea obligațiunile conferite în virtutea funcției deținute, intenționat s-a abținut de a comunica actul de corupție ce i-a fost cunoscut.

În contextul celor statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, instanța reține că, în cauza de față, a fost respectat dreptul la un proces echitabil al petiționarului, iar în lipsa altor probe, instanța nu poate decât să dea eficiență ordonanței procurorului în XXXXXXXXXX din 15 iunie 2018 contestate, și probelor prezentate de Agentul constator, din care rezulta că petiționarul a săvârșit fapta reținută în sarcina sa.

În drept, acțiunile lui XXXXXXXXXX au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 314 Codul contravențional.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constator, instanța apreciază că aceasta a fost administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) al Codului contravențional și în limitele stabilite de art. 314 din Codul contravențional.

Prin urmare, sancționarea făptuitorului/petiționarului nu s-a făcut în scop abuziv, ci întrucât agentul constator l-a recunoscut vinovat de săvârșirea faptelor astfel cum au fost descrise în ordonanța contestată. De lângă aceasta, instanța nu a determinat alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional care ar înlătură

cauza este deservită în întregime contestată. Prin urmare decizia, instanța nu a determinat acele circumstanțe prevăzute la art. 114 al Codului Contravențional, care au influențat procesul contravențional.

În aceste circumstanțe de fapt și de drept, instanța de judecată consideră oportun de a respinge contestația depusă de Vrăjitor Viorel Ion asupra ordonanței procurorului în XXXXXXXXXX din 15 iunie 2018 precum și Decizia de sancționare din 15 iunie 2018, ca neîntemeiată.

Deopotrivă XXXXXXXXXX prin contestația depusă mai solicită anularea ordonanței procurorului în XXXXXXXXXX Mihail Ivanov din 11 mai 2018 privind pornirea procesului contravențional.

În acest sens, instanța de judecată atenționează că potrivit prevederilor art. 396 alin. (3) Cod Contravențional al RM în cazul refuzului începerii urmăririi penale, încetării urmăririi penale din cauza că fapta constituie o contravenție, procurorul dispune, prin ordonanță motivată, pornirea procesului contravențional și, prin derogare de la alin. (1), examinează cauza.

În corespundere cu prevederile alin. (5) al aceluiași articol decizia procurorului poate fi contestată în termen de 15 zile de la emitere și se examinează în conformitate cu prevederile art. 448 și ale capitolului VII din cartea a doua.

Reieșind din normele citate rezultă că procurorul în cazul refuzului începerii urmăririi penale, încetării urmăririi penale din cauza că fapta constituie o contravenție, procurorul dispune, prin ordonanță motivată, pornirea procesului contravențional.

Astfel, raportând la caz, instanța de judecată constată că prin ordonanța procurorului în XXXXXXXXXX din 17 aprilie 2018 a fost încetată urmărirea penală în privința bănuțului XXXXXXXXXX, în temeiul prevederilor art. 285 alin. (10) CPP din motiv că fapta săvârșită constituie contravenție prevăzută la art. 314 Cod Contravențional (f.d. 107-114), ulterior, prin ordonanța procurorului în XXXXXXXXXX Mihail Ivanov din 11 mai 2018 a fost pornit procesul contravențional în privința șefului Secției urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției Poliție a Inspectoratului General al Poliției, Vrăjitor Viorel născut la 19 martie 1977, pe faptul tănuirii unui act de corupție, contravenție prevăzută la art. 314 Cod Contravențional (f.d. 1).

Instanța de judecată, atenționează că legiuitorul indică prin prisma dispoziției art. 396 Cod Contravențional actul procesual prin care procurorul dispune începerea investigării unui fapt posibil ilicit, urmat de un șir de acțiuni întreprinse în vederea desfășurării unei investigații eficiente a acestuia în final emițând actul ce exteriorizează concluzia investigației întreprinse și decizia de sancționare în cazurile indicate de legiuitor.

Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat în numeroase cazuri că dimensiunea obligațiilor statului referitoare la investigarea minuțioasă și rezultativă a oricărui fapt pretins a fi infracțional depinde de caracterul plângerii petentului.

În special, în ipoteza în care se pune problema respectării unei reglementări care are ca obiect protecția drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, acestea impun organizarea unui sistem judiciar de anchetă eficace la finalizarea căreia să nu existe nici o aparență de apreciere arbitrară a circumstanțelor care s-au aflat la originea faptei.

Forma anchetei derulate poate varia în funcție de circumstanțe fără a fi necesară declanșarea urmăririi penale în toate cazurile (a se vedea *Draganschi împotriva României, cererea nr.40890/04*).

Așadar, din numeroase hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului, rezultă că scopul oricărei investigații oficiale a faptei prejudiciabile îl constituie luarea de măsuri și nu, neapărat, un rezultat.

Afirmația respectivă înseamnă luarea tuturor măsurilor rezonabile aflate la dispoziție, pentru stabilirea adevărului obiectiv, indiferent care va fi luată decizia pe mărimea acestora.

Astfel, legiuitorul permite procurorului de a emite ordonanță pe pornirea a cauzei contravenționale, rațiunea acțiunii fiind investigarea unui presupus fapt ilicit, corespunzător raportând la caz instanța de judecată apreciază acțiunile acuzatorului ca fiind perfect legale, iar temeiuri de nulitate a ordonanței procurorului în XXXXXXXXXX Mihail Ivanov din 11 mai 2018 prin care a fost pornit procesul contravențional în privința șefului Secției urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției Poliție a Inspectoratului General al Poliției, Vrăjitor Viorel născut la 19 martie 1977, nu se constată, circumstanță ce condiționează respingerea cerinței în această parte.

Conform prevederilor art. 431 alin. (4) Cod Contravențional la judecarea cauzei contravenționale, instanța hotărăște asupra corpurilor delictelor potrivit art.439⁷ din prezentul cod și prevederilor art.162 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător în procesul contravențional.

Soarta corpurilor delictelor necesită a fi decisă conform art.162 CPP. Potrivit alin.(1) pct. 5) al articolului menționat, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz: documentele care constituie corpurile delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Prin prisma acestui text de lege, instanța de judecată concluzionează că corpul delict: fișierului audio intitulat „REC001” cu capacitatea 105 mb, de pe purtătorul de informație CD-R de model „Barges” va rămâne în dosar pe tot termenul de păstrare a lui, însă la solicitare, se vor remite persoanelor interesate prin substituirea lor cu copii.

Conform art. 448, art. 460, art. 462 Codul contravențional RM, instanța de judecată –

-

h o t ă r ă ș t e:

Contestația depusă de XXXXXXXXXX împotriva ordonanței procurorului în XXXXXXXXXX din 11 mai 2018 și a ordonanței procurorului în XXXXXXXXXX din 15 iunie 2018 întocmite de agentul constator, procuror în XXXXXXXXXX Mihail Ivanov și a deciziei de sancționare în baza art. 314 Cod contravențional al RM, prin care a fost aplicată amendă lui XXXXXXXXXX în mărime de 90 unități convenționale – ce constituie 4500 lei- se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se menține ordonanța procurorului în XXXXXXXXXX din 11 mai 2018, ordonanța procurorului în XXXXXXXXXX din 15 iunie 2018 și decizia de sancționare în baza art. 314 Cod contravențional al RM, prin care a fost aplicată amendă lui XXXXXXXXXX în mărime de 90 unități convenționale – ce constituie 4500 lei.

Corpul delict fișierului audio intitulat „REC001” cu capacitatea 105 mb, de pe purtătorul de informație CD-R de model „Barges” a lăsa la dosar pe tot termenul de păstrare.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,

Judecător

Irina PĂDURARU